

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013000033
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013000033.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 12. februára 2014, o odvolaní odsúdeného V. S. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. decembra 2013, sp. zn. 4Ntc 31/13, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4Tr. por. odvolanie odsúdeného V. S. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10. decembra 2013, sp. zn. 4Ntc 31/13, rozhodol tak, že

I. podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná rozsudok Korunného súdu v Bradforde, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. T 20127572, z 31. januára 2013, ktorým bol občan Slovenskej republiky V. S., nar. XX. X. XXXX., trvalé bytom Z., Slovenská republika, toho času vo výkone testu odňatia slobody v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska uznaný vinným 1/ z trestného činu znásilnenia podľa § 1(1), časti 1, kapitoly 42 Zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o sexuálnych trestných činoch z r. 2003 a 2/ z trestného činu prepadnutia podľa § 8(1), kapitoly 60 Zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o krádežiach z r. 1968, v podstate na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 11. novembra 2012, krátko po 7. hodine večer zamával na poškodenú J. Z., pracujúcu na DM. W. v O. ako sexuálna pracovníčka, z. druhej strany ulice, keď k nemu prišla na otázku, či chce sex, povedal, že by chcel sex, ale platiť zaň nebude, potom uderil poškodenú do tváre, pokúsil sa ju pritlačiť k zemi, poškodená sa bránila, poškriabala ho na tvári, následne poškodenú pritlačil k zemi, vtedy si poškodená uvedomila, že bude znásilnená, uvedomila si, že odpor by nemal zmysel a rozhodla sa

podvoliť, následne bola vaginálne znásilnená,

2/ dňa 12. novembra 2012, krátko po 10.30 hodine večer zamával na poškodenú D. S., pracujúcu na J. v O. ako sexuálna pracovníčka, keď k nemu prišla, na jej otázku potvrdil záujem o jej služby ako aj skutočnosť, že má dosť peňazí, následne ju pobádal, aby ho nasledovala, potom čo poškodená ho nasledovala, no žiadala platbu vopred, trval na tom, aby ho najskôr pobožkala, nahol sa k nej, schmatol jej kabelku a stiahol ju k sebe, napriek tomu, že poškodená dokázala kabelku udržať, následne pretrhol pútka a v obsahu kabelky sa prehrabával, po opätovnom boji s poškodenou utiekol,

v časti, v ktorej mu za vyššie uvedené bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 675 dní (7 rokov a 4 mesiace).

II. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného V. S. zaradil pre výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený V. S..

V jeho písomnom odôvodnení spáchanie trestných činov priznal, ich spáchanie oľutoval a vysvetlil dôvody svojho konania. Zároveň predsedníčku senátu požiadal, aby sa mu snažila pomôcť vykonať uložený trest na území Slovenskej republiky, pretože je Slovák a anglický jazyk neovláda.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného V. S. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol o predmetnej otázke v zákonnej lehote na neverejnom zasadnutí. Krajský súd v Prešove ako súd vecne a miestne príslušný, postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy, a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Napokon aj z obsahu písomného odôvodnenia podaného odvolania označeného žiadosť, odvolanie spoľahlivo vyplýva, že V. S. vlastne predsedníčku senátu požiadal, aby mu pomohla, aby mohol uložený trest vykonať na území Slovenskej republiky. Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia rakúskeho súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 7 zákona, pretože je zlučiteľný správnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.